

[Oluf Pedersen.]

der igen i Monopoler og i den Velfærdspolitik, man er gaaet ind for fra Statens Side. Man er gaaet ind i en Velfærdspolitik, en Planøkonomi og en Statsstøtte, saaledes at der snart ingen er, der kan leve uden at skulle have Støtte af Staten. Det er ikke underligt, at Erhvervslivets Folk kommer rendende til Staten om Hjælp, for naar den ene skal have noget, skal ogsaa den anden have sin Part af Stegen for overhovedet at kunne eksistere.

Jeg tror, at det naturlige overfor en Krise som denne, hvor Landbruget er urentabelt og vi har en mægtig Arbejdsløshed, var at sætte ind for at opfylde det almenmenneskelige Krav, at man skal sikre alle Værnesker deres lige Ret til Jorden. Det var en naturlig Vej at gaa, og det vilde blive langt mere virkningsfuldt end alle disse kunstige Foranstaltninger, som Politikerne i dette høje Ting bliver graahaarede af at spekulere over, og jo mere de laver, desto værre ser vi desværre, det bliver. Jeg tror, man skulde sætte ind paa at forhøje Grundskylden og muliggøre dette ved en Afgift af Obligationer.

Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Krag har Ret, naar han gør gældende, at det nuværende Slægtled ikke kan bære det nuværende Slægtsleds Byrder, de skal væltes over paa Efterkommerne i Form af Laan. Jeg skal dertil bl. a. sige, at selv om man vil laane, kan man kun laane af Værdier, som er til Stede i Dag. Her er Spørgsmaalet blot enten at tage det ved Skat eller, hvad der er bedre, ved at stryge Monopolgevinster, i Stedet for at laane og lade de fattige i Fremtiden betale til de rige, og det er i Virkeligheden det, man gør. At man skulde kunne ride det af ved Laanepolitik, er efter min Mening en fuldkommen Misforstaaelse, og det vilde være den mest beklagelige Vej. Vel er det galt med Skatterne, men det er endnu værre at lave Veksler paa Fremtiden og lade Fremtiden betale for Nutidens Daarskaber.

Da det foreliggende Forslag griber saa stærkt ind paa det Omraade, vi i Retsforbundet i første Linie beskæftiger os med, og angaaende hvilket vi har forelagt Forslag om i dette høje Ting, skal jeg sige et Par Ord om Lovforslaget i Forhold til det af os forelagte.

Jeg vil for det første gøre gældende, at det er nødvendigt og betimeligt at gaa til en Ændring af Vurderingsreglerne, saaledes at man i Stedet for at vurdere den kapitaliserede Grundrente kommer til at vurdere selve Grundrenten. Det er nødvendigt,

at man kommer over til at gennemføre aarlige Vurderinger. Jeg ved, at der ved aarlige Vurderinger er visse Vanskeligheder, men det er jo ingenting i Forhold til de mange Vanskeligheder, man i øvrigt laver sig i det høje Ting ved de Foranstaltninger, man gennemfører. Ved aarlige Vurderinger vilde man ogsaa gennem Grundskylden faa en Tilpasning til Konjunkturerne i højere Grad, end naar Vurderingerne foregaar med mange Aars Mellemlum.

Vi har foreslaaet, at man gaar til fuld Grundskyld, men giver visse Overgangsbestemmelser. Dér vil jeg sige, at det Forslag, der her er forelagt af Indenrigsministeren, tyder jo paa, at Ministeren, som tidligere har betegnet det som en Fejl og som en Bjørnetjeneste mod Grundskylden, at vi ved Indførelsen af Grundskyld satte Overgangsbestemmelser, nu maa have ændret Anskuelse; thi her, hvor det blot drejer sig om at indføre noget mere Grundskyld, faktisk kun en Omlægning af selve Grundbyrderne, er det mindre nødvendigt at indføre Overgangsbestemmelser end ved Indførelsen af Grundskyld. Jeg forstaa derfor dette Forslag som en Indrømmelse af, at den højtærede Minister ikke længere vil staa paa det Standpunkt, at det er en Bjørnetjeneste at gøre Grundskylden, naar man ved dens Indførelse fastsætter visse Overgangsbestemmelser, og det kan jeg kun være tilfreds med.

Vi har kombineret vort Forslag med en Lempelse overfor de gældbundne og saaledes, at denne Lempelse skulde dækkes ved en Obligationsafgift. Lempelsen overfor de gældbundne, som vi har foreslaaet, svarer nærmere til de Lempelser, man gennemførte i Kriselovgivningen, end til de Lempelser, som er gennemført i det foreliggende Lovforslag, og det vil sige, at vi føler os overbevist om, at den Form, vi har givet Lempelserne, falder bedre sammen med Regeringspartierne Opfattelse end den Form, de har faaet i dette Lovforslag, en Form, som man tidligere har advaret imod paa forskellig Maade.

Vort Forslag adskiller sig fra det her foreliggende dels ved Lempelsernes Form, dels ved at omfatte saavel Stats- som kommunal Grundskyld, dernæst ved at afløse Told og Skatter og derved muliggøre den Tilpasning, som Erhvervslivet trænger til.

Vore Tanker paa dette Omraade har ofte været ude for Misforstaaelser. Der kan jo være dem, der anser vor Opfattelse for at være lidt teoretisk, i for ringe Grad præget af det praktiske Liv, men overfor dette kan der være Grund til at gøre opmærksom paa,